

Bankernes og Sparekassernes Anpart tænkes fordelt paa Basis af Pengeinstitutternes Balancer, der tilsammen andrager ca. 5 350 Mill. Kr.

Der maa dog sikkert regnes med en Graduering i Garantiforpligtelsen, saaledes at de største Pengeinstitutter tager procentvis mest, muligvis med Udeladelse af de mindre Banker og Sparekasser:

Forslag: 1) Alle Pengeinstitutter med en samlet Balance under 300 000 Kr. skal ikke kræves medtaget, men efter eget Ønske kan de medtages:

Banker.....	0
Sparekasser.....	185 med en samlet Balance af ca. 30 Mill. Kr.

2) Pengeinstitutter med en samlet Balance mellem 300 000 Kr. og 1 000 000 Kr. skal kun deltage med halv Hæftelse:

13 Banker, samlet Balance.....	ca. 10 Mill. Kr.
161 Sparekasser, samlet Balance.....	- 90 — —

i alt... ca. 100 Mill. Kr.

3) Pengeinstitutter med samlet Balance over 1 Mill. Kr. skal deltage i lige Forhold.

Herefter kommer Pengeinstitutterne til at deltage i Garantien med følgende Procentsatser af deres samlede Balancer:

I Kategori 1:	0	pCt.
— 2:	ca. 4,30	—
— 3:	- 8,60	—

Vi skal tillade os at anføre nogle Bemærkninger til Lovforslaget.

Lovforslaget paalægger Debitor følgende Byrder for at opnaa en Konvertering:

- 2 pCt. Konverteringsgodtgørelse.
- 2 — Konverteringsafgift (for Nemheds Skyld anføres kun denne Sats, selv om den varierer fra 1—2 pCt. efter Laanets Størrelse).

I alt 4 pCt.,

der indbetales i Konverteringsfonden eller til Statskassen.

Det er formentlig forkert, som anført i Lovforslaget, at give Indehavere af 5 pCt. Obligationer en Konverteringspræmie paa over 2 pCt. Udgangspunktet maa være Kursen paa de nye 4 pCt. Obligationer i Relation til Pari-Indløsningskursen paa baade 4½ pCt. og 5 pCt. Obligationer og ikke den tidligere Renteafkastning.

Lovforslaget har tilsyneladende ikke regnet med, at en Debitor ved en trinvis Konvertering i Mellemtiden kan indfri sit 4½ pCt. Laan i en Kreditforening og tage et nyt 4 pCt. Laan i andre Pengeinstitutter uden at betale Konverteringsafgift.

Opmærksomheden henledes paa, at Pengeinstitutterne ikke bør anvende de Midler, som de faar indsat som Følge af Konverteringen, til Anbringelse af faste Prioriteter i Stedet for Kreditforeningslaan. Det kan ikke være Meningen, at der derved skal kunne flyttes en Del af Realkrediten over paa Sparekasserne og Bankerne. Formaålet maa være at faa de i Obligationer nu anbragte Midler til at blive der og ikke omplaceret i Pengeinstitutterne. Disse Penge kan heller ikke anses for faste Indskud, og et senere Udtræk muligvis til Køb igen af Obligationer vil ret hurtigt bringe Illikviditet i Pengeinstitutterne. Derimod er der intet til Hinder for, at Pengeinstitutterne anvender saadanne Midler til Anbringelse i Kasseobligationer, dette vil afstive Obligationsmarkedet, men skal ikke være nogen Pligt for Pengeinstitutterne. En Bestemmelse omfattende de her omtalte Forhold bør ikke optages i Loven, men maa aftales mellem Bankerne og Sparekasserne.

I Samraad med Bankerne og Sparekasserne, der efter nærmere aftalte Principper, Vilkaar og Betingelser skal gaa ind i en Garanti for en Kreditforenings 4½ pCt. eller 5 pCt. Laans Konvertering til 4 pCt. (helt eller serievis), opsiges Obligationerne til en bestemt Termin, det vil sige 11. Juni eller 1. Juli 1935.

Kreditor kan vælge Indløsning til Pari eller erholde Renten af sin Obligation nedskrevet til 4 pCt. inden for samme Afdeling eller Serie. For Konvertering ydes en Kon-